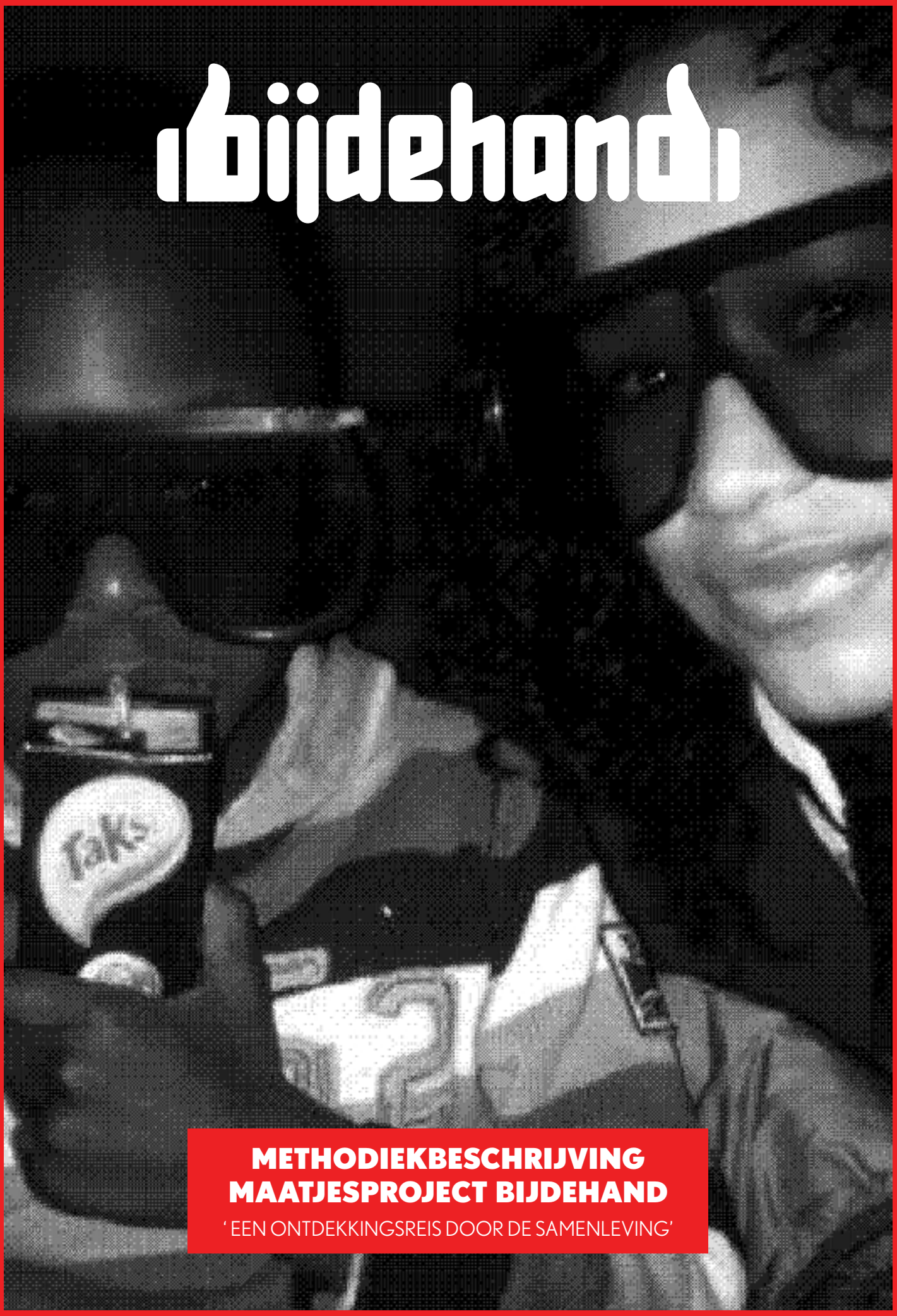
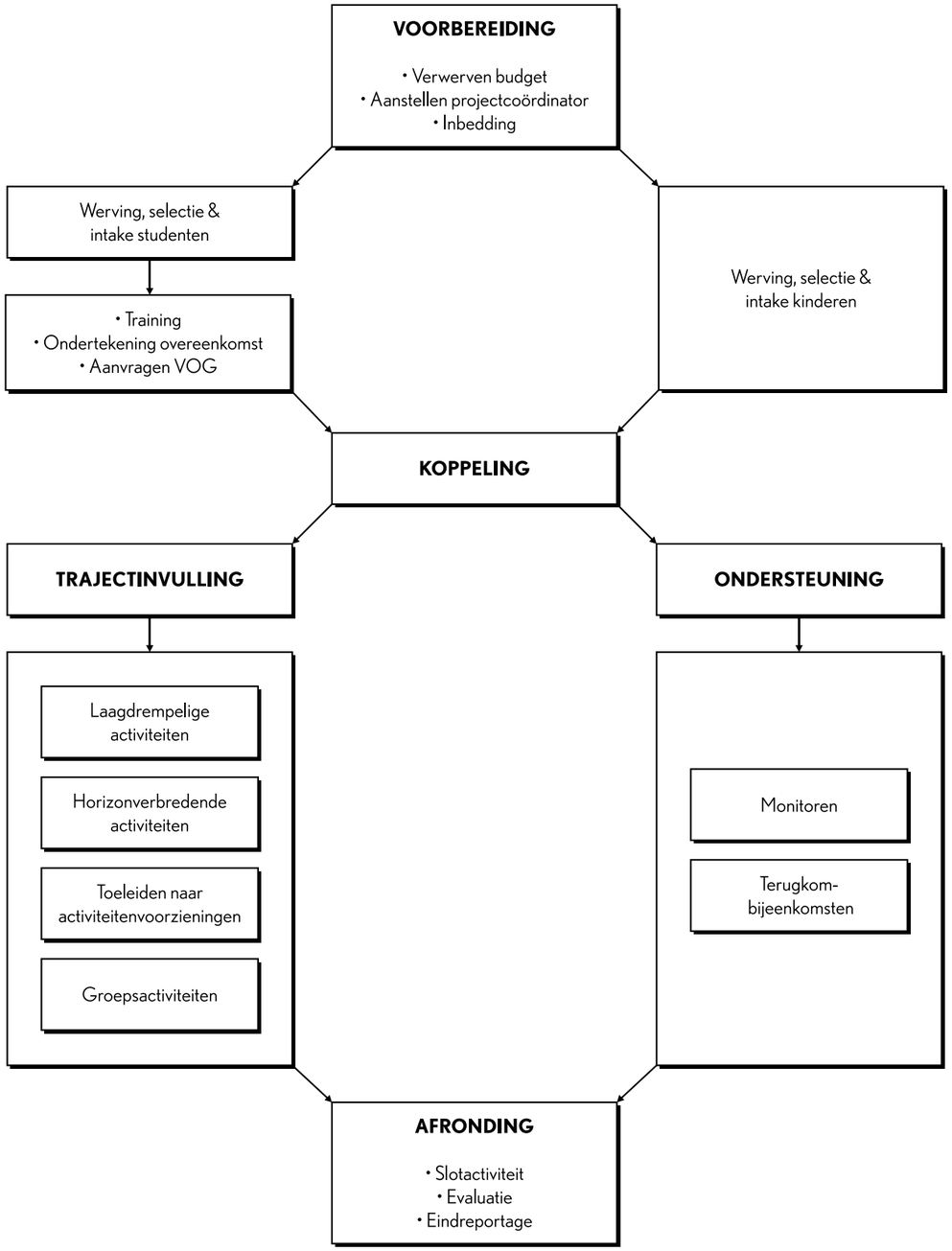
bijdehand

METHODIEKBESCHRIJVING MAATJESPROJECT BIJDEHAND

'EEN ONTDEKKINGSREIS DOOR DE SAMENLEVING'

BIJDEHAND
IN ÉÉN OOGOPSLAG

INHOUD

INLEIDING 5

1 AANLEIDING, DOELSTELLING EN DOELGROEP 7

1.1 AANLEIDING 7

1.2 DOELSTELLING 7

1.3 DOELGROEP 8

2 VOORBEREIDING 11

2.1 PROJECTKOSTEN 11

2.2 PROJECTCOÖRDINATOR 12

2.3 INBEDDING 14

2.4 STUURGROEP 17

2.5 ROL VAN DE GEMEENTE 17

3 UITVOERING 19

3.1 SELECTIE, AANMELDPROCEDURE & INTAKEGESPREK KINDEREN 19

3.2 PROFIEL, WERVING, INTAKEGESPREK& SELECTIE STUDENTEN 21

3.3 MAATJESTRAINING 23

3.4 KOPPELING 24

3.5 TRAJECTINVULLING 25

3.5.1 ACTIVITEITEN 25

3.5.2 EIGEN KRACHT ONTWIKKELING 27

4 ONDERSTEUNING 31

4.1 MONITOREN 31

4.2 TERUGKOMBIJEENKOMSTEN 32

5 SLOTFASE 35

5.1 AFRONDING 35

5.2 SLOTACTIVITEIT 36

5.3 EVALUATIE 36

5.4 RESULTATEN 36

LITERATUUR 38

INLEIDING

Voor u ligt de methodiekbeschrijving van project Bijdehand. Dit project richt zich op kinderen van 9 t/m 12 jaar die sociaal uitgesloten zijn of dreigen te worden. Deze kinderen worden 'bij de hand genomen' door daarvoor toegeruste, intrinsiek betrokken studenten uit het hoger onderwijs. Samen maken ze gedurende een aantal maanden een ontdekkingsreis door de samenleving.

Project Bijdehand sluit aan bij de doelstelling van het nieuwe jeugdstelsel om meer in te zetten op het versterken van de eigen kracht, het verstevigen van de informele steun en het op peil brengen en houden van sociale netwerken en daarmee samenhangend algemene jeugdvoorzieningen zoals scholen, sportclubs, bibliotheken en buurthuizen.

De student (hierna maatje) brengt het kind voor een langere periode in aanraking met het activiteitenaanbod van voorzieningen in de wijk, zoals sportvoorzieningen, buurthuizen, kinderwerk en de bibliotheek. Doordat het maatje het gebruik van deze voorzieningen stimuleert, wordt het sociale netwerk waarin het kind opgroeit versterkt en neemt de informele steun rondom het kind en de ouders van het kind toe. Het streven is dat het kind na afloop van het traject op een structurele wijze gebruik blijft maken van activiteitenvoorzieningen in de wijk.

* Volgens het SCP komt sociale uitsluiting tot uiting wanneer er sprake is van armoede, onvoldoende sociale participatie, geringe maatschappelijke integratie en het hebben van onvoldoende toegang tot gezondheidszorg en onderwijs. Ook wanneer kinderen in een onveilige of kindonvriendelijke buurt wonen is er sprake van sociale uitsluiting.

Daarnaast zet project Bijdehand in op het versterken van de eigen kracht van het kind waardoor hij het vermogen ontwikkelt om positieve sturing te geven aan de eigen ontwikkeling en toekomst. Dit doet het maatje door de ontwikkeling van persoonlijke competenties te stimuleren en de waarden en normen die heersend zijn in de samenleving door middel van voorbeeldgedrag over te brengen.

Deze methodiekbeschrijving is, in het kader van het ZonMw-programma Vrijwillige Inzet voor en door jeugd en gezin, tot stand gekomen op basis van de kennis en ervaring die NJR in 2011/2012 heeft opgedaan met 4 pilots in Amersfoort, Amsterdam, Nijmegen en Utrecht.

Deze methodiekbeschrijving geeft maatschappelijke organisaties de handvatten die nodig zijn om project Bijdehand op te zetten en uit te voeren. Omdat de behoeftes en mogelijkheden per organisatie/gemeente echter verschillen geeft de methodiekbeschrijving richting maar laat tegelijkertijd ruimte vrij voor een invulling die aansluit op lokale omstandigheden.

Omwille van de leesbaarheid is ervoor gekozen om overal waar zowel man/jongen als vrouw/meisje bedoeld wordt, de mannelijke vorm te hanteren. Waar 'ouders' staat, kan ook 'opvoeders' worden gelezen.

AANLEIDING, DOELSTELLING & DOELGROEP

1.1 AANLEIDING

Uit het rapport sociale uitsluiting bij kinderen dat het SCP (Sociaal Cultureel Planbureau) in 2010 in opdracht van het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en het programmaministerie voor Jeugd en Gezin heeft uitgevoerd blijkt dat aanzienlijke aantallen kinderen (61.000 à 130.000) in een sociaal isolement verkeren. Als de kinderen worden meegeteld die 'enigszins' worden uitgesloten dan vallen de cijfers nog veel hoger uit. Het niet kunnen deelnemen aan sport, culturele en recreatieve activiteiten is een belangrijke vorm van sociale uitsluiting bij kinderen en heeft een negatief effect op sociale, emotionele, cognitieve en lichamelijke ontwikkeling van het kind (A. Roest, A. M. Lokhorst, C. Vrooman, 2010). In het Advies Kinderrechtenmonitor dat in opdracht van de Nederlandse Kinderombudsman in 2012 is uitgevoerd wordt het belang van deelname aan georganiseerde activiteiten in de vrije tijd, zoals het lid zijn van een sport- of muziekvereniging ook benadrukt.

1.2 DOELSTELLING

De doelstelling van project Bijdehand is:

Project Bijdehand gaat sociale uitsluiting bij kinderen van 9 t/m 12 jaar tegen door het sociale netwerk en de eigen kracht van het kind te versterken.

Onder eigen kracht verstaan we het vermogen van jonge burgers om zelf positieve sturing te geven aan hun eigen ontwikkeling en toekomst.

Onder sociaal netwerk verstaan we in deze methodiek betrokken en betekenisvolle mensen in de omgeving van het kind zoals ouders, buurtbewoners, vrijwilligers en kinderwerkers.

Aan de doelstelling zijn de volgende subdoelen gekoppeld:

- Het kind neemt op regelmatige basis deel aan activiteiten van vrijetijdsvoorzieningen in de wijk/stad
- Het kind ontwikkelt persoonlijke competenties
- Het maatje draagt waarden en normen over aan het kind
- De horizon van het kind wordt verbreed

1.3 DOELGROEP

ALGEMENE KENMERKEN

Kinderen in de leeftijdsfase van 9 t/m 12 jaar ontwikkelen zich van schoolkind tot prepuber. Wat betekent dat ze op sociaal-emotioneel vlak flinke veranderingen doormaken. De behoefte aan zelfstandigheid, een eigen mening, verantwoordelijkheid en privacy wordt steeds groter. Dit uit zich ook in een kritische houding naar ouders en andere volwassenen. Daarnaast spiegelen kinderen zich in deze fase sterk aan leeftijdsgenootjes en conformeren zich aan de overheersende normen en gewoonten die in de groep gelden. Kinderen met een niet-westerse afkomst worden zich in deze periode bewust van etnische elementen in hun identiteit.
In de leeftijdsfase van 9 t/m 12 jaar doet de pubertijd zijn intrede. De periode waarin dit gebeurt kan per kind sterk verschillen. Bij meisjes begint de pubertijd gemiddeld 1 tot 2 jaar eerder dan bij jongens. De grote veranderingen die zich in deze leeftijdsfase voordoen zorgen vaak voor een verminderd zelfvertrouwen.

GESPECIFICEERDE KENMERKEN

Project Bijdehand is bedoeld voor kinderen van 9 t/m 12 jaar die sociaal uitgesloten zijn of dreigen te worden. Kinderen die daartoe een grote kans hebben, zijn vaak van niet-westerse herkomst, leven in een eenoudergezin, hebben ouders met een laag opleidingsniveau of hebben ouders zonder betaald werk. Ook wanneer ouders zelf in geringe mate sociaal participeren, kan dit bijdragen aan de sociale uitsluiting van het kind.

Sociaal uitgesloten kinderen zijn vaak woonachtig in een achterstandswijk waar zich een veelvoud aan economische en maatschappelijk problemen voordoen zoals hoge werkloosheidscijfers, geweld, criminaliteit en verslavingsproblematiek. In deze wijken is vaak ook sprake van achterstand in het onderhoud van de woningen en achteruitgang van het voorzieningenniveau in de wijk.

Ouders van kinderen die sociaal uitgesloten zijn of dreigen te worden hebben vaak een taalachterstand of speken de Nederlandse taal niet. Ouders zijn daardoor onvoldoende in staat om hun kinderen te ondersteunen bij het maken van keuzes waar ze in de samenleving mee worden geconfronteerd (Jehoel-Gijsbers, 2009).

Kinderen die voor project Bijdehand in aanmerking komen maken in hun vrije tijd, door omstandigheden die hiernaast zijn opgesomd, niet of nauwelijks gebruik van vrijetijdsvoorzieningen in de buurt. Onder vrijetijdsvoorzieningen, verstaan we o.a. bibliotheken, buurthuizen, speeltuinen en sportverenigingen.

Wanneer er sprake is van sociale uitsluiting kunnen de volgende kenmerken van toepassing zijn:

- Niet-westerse afkomst
- Leven in een eenoudergezin
- Weinig financiële middelen
- Ouders hebben een laag opleidingsniveau
- Ouders zijn werkloos
- Sociale participatie van ouders is gering

VOORBEREIDING

In dit deel van de methodiekbeschrijving staat beschreven welke voorbereidingen getroffen moeten worden om project Bijdehand op te zetten. We onderscheiden de volgende drie onderdelen:

- Verwerven van budget voor projectkosten
- Werven en aanstellen projectcoördinator
- Inbedding

2.1 PROJECTKOSTEN

Om met project Bijdehand te kunnen starten is het van belang dat er voldoende budget is. Hieronder vindt u de kostenposten met een indicatie van de kosten gebaseerd op een jaar looptijd en 20 koppels. De kosten voor de activiteitenbudgetten kunnen een stuk lager uitvallen wanneer er goed wordt samengewerkt met lokale partners. De personele kosten zijn niet meegerekend. Wel is een indicatie gegeven van het aantal benodigde productieve uren.

PROJECTKOSTEN

Directe en indirecte kosten	
Diverse onkosten t.b.v. 3 terugkombijeenkomsten (3 x € 30)	€ 100,00
Diverse reiskosten maatjes	€ 100,00
Activiteitenbudgetten (20 trajecten x € 100)	€ 2.000,00
Trainingsprogramma maatjes	€ 720,00
Verklaringen Omtrent Gedrag voor maatjes (20 stuks á € 30)	€ 600,00
Activiteitenkosten 2 groepsactiviteiten (2 x € 150)	€ 300,00
TOTAAL DIRECTE EN INDIRECTE KOSTEN	**€ 3.820,00**
Personeelsuren	
Management	30 uur
Projectcoördinator (circa 8 productieve uren p/w)	267 uur
Optioneel: stagiaire HBO/WO (circa 12 productieve uren p/w)	400 uur
TOTAAL	**697 uur**

Globaal genomen zijn er drie financieringsmogelijkheden:

- Alloceren van middelen binnen de eigen organisatie
- Subsidieaanvraag bij de gemeente en/of de provinciale overheid
- Aanvraag bij particuliere fondsen.

2.2 PROJECTCOÖRDINATOR

De volgende stap is het vinden van een geschikte projectcoördinator die verantwoordelijk is voor het opzetten en de gehele uitvoering van project Bijdehand. Het takenpakket van de projectcoördinator ziet er als volgt uit.

- Lokaal inbedden van het project
- Samenwerkingspartners zoeken en binden aan het project
- Studenten werven op hogescholen en universiteiten
- Intakegesprekken voeren met studenten
- Werven/selecteren van kinderen
- Intakegesprekken voeren met ouders en het kind
- Koppelen van kinderen aan studenten
- Monitoren van de koppels
- Fungeren als aanspreekpunt voor de maatjes, ouders en professionals
- Organiseren en begeleiden van maatjestrainingen
- Organiseren en begeleiden van terugkombijeenkomsten
- Begeleiden en beoordelen van stagiaires
- Organiseren en coördineren van groepsactiviteiten
- Uitvoeren van administratieve werkzaamheden

Taken zoals het voeren van intakegesprekken, het koppelen van kinderen aan maatjes, begeleiden en monitoren van maatjes kunnen ook door een stagiaire worden uitgevoerd.

De belangrijkste eigenschap van een projectcoördinator is dat hij op verschillende niveaus goed contact kan leggen en onderhouden. De projectcoördinator moet zowel de taal van kinderen als van studenten, ouders en professionals kunnen spreken.

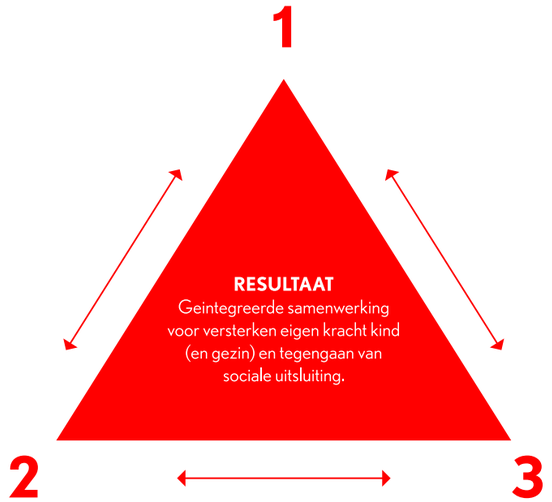
Profiel projectcoördinator:

- HBO werk- en denkniveau
- Relevante afgeronde opleiding (Pedagogiek, SPH, CMV, MWD)
- Kennis van de sociale kaart van de gemeente/regio
- Signalerend vermogen
- Weet hoe en waar hij naar kan doorverwijzen
- Beweegt makkelijk in interculturele settings
- Kan een netwerk opbouwen en onderhouden
- Vindt het leuk om te organiseren en te coördineren
- Heeft affiniteit met de doelgroep
- Kan goed zelfstandig functioneren
- Is assertief en reflectief ingesteld
- Is enthousiasmerend, overtuigend en heeft een groot doorzettingsvermogen
- Kan ad hoc beslissingen nemen en kan omgaan met pieken en dalen

2.3 INBEDDING

Om op kindniveau resultaten te behalen is samenwerking met andere partijen noodzakelijk. Dat betekent dat er samenwerkingspartners worden gezocht die samen met de projectcoördinator het project, vanuit hun rol, dragen. Project Bijdehand moet onderdeel gaan uitmaken van de werkzaamheden van deze samenwerkingspartners. Om dat te kunnen bewerkstelligen is het belangrijk om zoveel mogelijk aan te sluiten bij de taken en belangen van deze spelers.

De noodzakelijke partners die door de projectcoördinator bij het project betrokken worden zijn: welzijnsorganisaties, praktijkprofessionals, vrijetijdsvoorzieningen en hoger onderwijsinstellingen. De betrokken partners versterken elkaar en staan met elkaar in verbinding, zoals weergegeven in het Bijdehand driehoeksmodel.

1 Welzijnsorganisaties
2 Vrijetijdsvoorzieningen
3 Sociaal agogische/wetenschappelijk onderwijs (studenten, docenten, praktijkbureaus, management)

WELZIJNSORGANISATIE & PRAKTIJKPROFESSIONALS

- **TAAK**

Welzijnsorganisatie
De coördinatie van project Bijdehand past het beste bij het profiel en de taakstelling van het kinderwerk binnen welzijnsorganisaties. Het kinderwerk heeft namelijk de taak om de positie van kinderen in de wijk te versterken. Zo creëert het kinderwerk door middel van activiteiten een omgeving waarin kinderen zich verder kunnen ontwikkelen. Daarnaast zorgt het kinderwerk er ook voor dat kinderen worden toegeleid naar andere activiteitenvoorzieningen.

Praktijkprofessionals
Praktijkprofessionals zoals pedagogisch medewerkers, intern begeleiders en leerkrachten zijn door hun voelsprieten in de wijk en in gezinnen uitstekend toegerust voor het signaleren van kinderen die extra aandacht nodig hebben. Deze professionals hebben een vertrouwenspositie ten aanzien van ouders en kinderen en kunnen op een laagdrempelige wijze project Bijdehand onder de aandacht brengen en kinderen naar het project doorverwijzen.

- **BELANG**

Welzijnsorganisatie
Welzijnsorganisaties hebben belang bij een grote capaciteit aan vrijwilligers/stagiaires om kinderen meer kwalitatief hoogwaardige aandacht en ontwikkelingsruimte te kunnen geven. Vrijwilligers/stagiaires bieden welzijnsorganisaties ook de mogelijkheid om dichter bij de doelgroep te staan doordat zij een vertrouwensband opbouwen met het kind en hun ouders. Project Bijdehand biedt welzijnsorganisaties ook de kans om de samenwerking met praktijkprofessionals te intensiveren. Hierdoor krijgen welzijnsorganisaties toegang tot een groep kinderen die doorgaans moeilijk te bereiken is.

Praktijkprofessionals
Bijdehand is een preventief project dat ervoor zorgt dat problemen bij kinderen zoveel mogelijk binnen de eigen leefomgeving worden opgelost of voorkomen. Dit zorgt ervoor dat de druk op gespecialiseerde hulpverlening afneemt. De leerkracht, intern begeleider of pedagogisch medewerker is vanuit zijn werkzaamheden ook gebaat bij een kind dat goed in zijn vel zit.

VRIJETIJDSVOORZIENINGEN

- **TAAK**

Onder vrijetijdsvoorzieningen verstaan we cultureel-, buurt- en sportwerk. Deze voorzieningen bieden op lokaal niveau laagdrempelige activiteiten aan voor kinderen en jongeren. De slotactiviteit van Bijdehand wordt in samenwerking met deze voorzieningen georganiseerd. Tevens krijgen de koppels tijdens het traject de kans om kennis te maken met deze voorzieningen, al dan niet met een programma op maat.

- **BELANG**

Laagdrempelige vrijetijdsvoorzieningen hebben afhankelijk van het aanbod uiteenlopende doelen. Wat ze met elkaar gemeen hebben is het sociaal en maatschappelijk activeren en versterken van de eigen kracht van jeugdigen. Gezamenlijk dragen ze bij aan een sterke sociaal pedagogische leefomgeving. Project Bijdehand zorgt ervoor dat ook moeilijk bereikbare, 'kwetsbare' kinderen van deze voorzieningen profiteren.

SOCIAAL AGOGISCHE / WETENSCHAPPELIJK ONDERWIJS

- **TAAK**

Sociaal agogische opleidingen en universiteiten creëren ruimte om project Bijdehand onder de aandacht te brengen bij studenten en stimuleren deelname aan het project als vrijwilliger of als stagiair.

- **BELANG**

Voor sociaal agogische opleidingen is het belangrijk dat het studieaanbod aansluit bij de praktijk. Nauwe samenwerkingsverbanden met praktijkorganisaties zijn dan ook van groot belang. Project Bijdehand biedt sociaal agogische opleidingen uitstekende voorwaarden om studenten op een laagdrempelige wijze praktijkervaring te laten opdoen. Daarnaast is er een groeiend potentieel aan studenten die een sociaal wetenschappelijke opleiding volgen. Deze studenten hebben vaak, om hun toekomstige positie op de arbeidsmarkt te verstevigen, behoefte aan praktijkervaring. Project Bijdehand biedt hen de mogelijkheid om op een laagdrempelige wijze kennis te maken met het maatschappelijke werkveld.

2.4 STUURGROEP

Om de inbedding van het project te waarborgen wordt een stuurgroep opgezet. Deze stuurgroep is de belichaming van het Bijdehand driehoeksmodel. In de stuurgroep kan de samenwerking en de methodisch handelswijze van het project worden besproken en waar nodig worden verbeterd. Een belangrijk nevendoel van de stuurgroep is dat de samenwerking tussen de betrokken spelers wordt geïntensiveerd en verzekerd blijft. De projectcoördinator is de aanjager van de stuurgroep. Verder neemt een medewerker van het praktijkbureau van de betrokken hogeschool, een praktijkprofessional en wisselend een medewerker/ vrijwilliger van een van de vrijetijdsvoorzieningen zitting in de groep. Bij de start en halverwege het projectjaar komt de stuurgroep samen.

ROL VAN DE GEMEENTE

Om draagvlak te creëren en bij te dragen aan een integraal jeugdbeleid is het van belang om project Bijdehand in de startfase goed af te stemmen op het jeugdbeleid van de gemeente. Verder dient de gemeente door de projectcoördinator goed geïnformeerd te worden over de voortgang van het project. Dit kan onder andere worden gedaan door ambtenaren/wethouders uit te nodigen voor de slotactiviteit en door projectresultaten te delen.

UITVOERING

De uitvoering van project Bijdehand bevat de volgende onderdelen:

- Selectie, aanmeldprocedure en intakegesprek kinderen
- Profiel, werving, intakegesprek en selectie studenten
- Maatjestraining
- Koppeling
- Trajectinvulling

3.1 SELECTIE, AANMELDPROCEDURE & INTAKEGESPREK KINDEREN

Selectie

Voor de selectie van kinderen wordt samengewerkt met praktijkprofessionals die werkzaam zijn voor de doelgroep zoals: ambulant kinderwerkers, opvoedondersteuners, maatschappelijk werkers, leraren, intern begeleiders en pedagogische medewerkers. De reden voor samenwerking met deze professionals is tweeledig:

- Ze werken elke dag met de doelgroep en kunnen zodoende het beste bepalen welke kinderen baat hebben bij een maatje.
- Ze hebben een vertrouwenspositie ten aanzien van de ouders en kinderen. In die hoedanigheid weten ze hoe ze ouders moeten benaderen en hoe ze het belang voor deelname aan het project kenbaar kunnen maken.

Wanneer kinderen geïndiceerd zijn voor jeugdzorg moet per situatie bekeken worden of het maatjesproject bij het kind en het gezin past. Zo moet rekening worden gehouden met het gegeven dat studenten die maatje worden over het algemeen weinig ervaring hebben.

Daarnaast mag de laagdrempelige insteek van het project niet in gevaar komen. Het is dus nadrukkelijk niet de bedoeling dat het maatje zich noodgedwongen moeten positioneren binnen een hulpverleningstraject. Het is van groot belang dat hier heldere afspraken over worden gemaakt. De voogd speelt hierin een sleutelrol. Onder geïndiceerde jeugdzorg verstaan we gespecialiseerde, intensieve jeugdzorg. Zoals intensieve hulp aan huis, dagbehandeling en pleegzorg.

Ook wanneer er wel zorgsignalen zijn maar het kind is niet geïndiceerd moet de projectcoördinator tot een weloverwogen besluit komen om het kind al dan niet te laten deelnemen aan het project.

Aanmeldprocedure

Wanneer een praktijkprofessional een kind wil aanmelden geeft hij een folder met informatie over Bijdehand en een aanmeldingsformulier mee aan het kind of aan de ouder van het kind. De aanmelding van het kind kan dan op drie manieren verlopen:

- De ouder neemt direct contact op met de projectcoördinator van Bijdehand om het kind aan te melden.
- De ouder retourneert het aanmeldingsformulier aan de praktijkprofessional. De professional zorgt vervolgens dat de aanmelding in goede orde wordt doorgestuurd naar de projectcoördinator van Bijdehand.
- De praktijkprofessional vult het aanmeldingsformulier samen met de ouders en het kind in en stuurt deze door naar de projectcoördinator.

De laatste twee varianten werken goed omdat voor sommige ouders de drempel te hoog is om direct contact op te nemen met de projectcoördinator of omdat ze niet in staat zijn om het aanmeldformulier goed in te vullen. Op het aanmeldingsformulier worden de contactgegevens van kind en ouders ingevuld en is ruimte voor achtergrondinformatie.

Intakegesprek

Naar aanleiding van de aanmelding neemt de projectcoördinator van Bijdehand contact op met de ouders van het kind om een afspraak te maken voor het intakegesprek. Daarbij wordt benadrukt dat het intakegesprek vrijblijvend is. Ouders en kinderen kunnen tijdens of na het intakegesprek besluiten of ze mee willen doen. Het gesprek begint met een informatief gedeelte waarbij de ouders en het kind wordt uitgelegd wat het project precies inhoudt. De projectcoördinator benadrukt dan ook dat het de bedoeling is dat het kind kennis maakt met activiteiten in de buurt/wijk waar hij ook na het traject gebruik van kan blijven maken. Dit is belangrijk omdat draagvlak bij ouders noodzakelijk is wanneer kinderen bijvoorbeeld lid willen worden van een voetbalclub.

Na deze informatieve overdracht start het intakegesprek met het kind. Het doel van dit gesprek is om, door middel van vragen, een goed beeld te krijgen van de persoonlijkheid van het kind (verlegen, rustig, brutaal etc.), de interesses/hobby's en de verwachtingen van het kind ten aanzien van het project. Na het intakegesprek maakt de projectcoördinator een profiel van het kind en archiveert dit. Omdat het om vertrouwelijke informatie gaat, worden deze profielen bewaard op een beveiligde plek. De profielen van de kinderen worden gebruikt voor de koppeling aan hun maatjes.

3.2 PROFIEL, WERVING, INTAKEGESPREK & SELECTIE STUDENTEN

PROFIEL MAATJES

Maatjes zijn studenten van 18 tot 28 jaar en nemen deel aan het project in het kader van hun stage of op vrijwillige basis. De belangrijkste voorwaarde om maatje te kunnen worden is dat de student in staat is te fungeren als rolmodel. Het is daarom belangrijk dat het kind zich verwant voelt aan het maatje waar hij aan gekoppeld is. Het maatje moet dicht bij de belevingswereld van het kind staan en zodoende aantoonbare affiniteit hebben met de doelgroep. We kiezen voor studenten om de associatie van ouder of voogd weg te nemen. Zo kan de identificatie met het maatje toenemen. Om maatje te worden moet de student zich kunnen herkennen in het volgende profiel.

DE STUDENT

- Doet een hbo of wo-opleiding
- Beweegt gemakkelijk in interculturele settings
- Heeft affiniteit met de doelgroep en kan zich verplaatsen in de doelgroep
- Vindt het leuk om kinderen op een aansprekende en persoonsgerichte wijze te ondersteunen in hun ontwikkeling
- Kan goed zelfstandig functioneren
- Is zich ervan bewust dat hij een rolmodelfunctie heeft en kan zich daarnaar gedragen
- Kan goed eigen grenzen aangeven
- Onderschrijft het doel van het project
- Heeft een groot doorzettingsvermogen
- Kan goed op een laagdrempelige wijze contact leggen met kinderen en ouders
- Is assertief en reflectief ingesteld
- Heeft een signalerend vermogen

Vrijwillige maatjes volgen meestal een sociaal wetenschappelijke studie zoals pedagogiek, psychologie of culturele antropologie. Deze studenten willen graag tijdens hun studietijd ervaring opdoen. Studenten die als stagiaire deelnemen aan het project volgen een sociaalagogische opleiding. Hier vallen de studies Pedagogiek, Sociaal Pedagogische Hulpverlening (SPH) en Maatschappelijk Werk en Dienstverlening (MWD) onder.

Veelal betreft het studenten uit het eerste of tweede jaar waarin ze 4 tot 5 uur stage lopen per week. Deze stage biedt studenten de mogelijkheid om zich te oriënteren op de doelgroep en het sociale werkveld. Daarnaast ontwikkelen studenten professionele vaardigheden zoals contact leggen met de doelgroep, signaleren van gedragsveranderingen en methodisch handelen. Vanuit de opleidingen worden verschillende eisen gesteld aan een stageplek. Zo moet de studieachtergrond van de projectcoördinator soms overeenkomen met de studie van de stagiair.

Daarnaast moet de stagiaire competenties en persoonlijke leerdoelen behalen. De projectcoördinator ondersteunt de stagiair hierbij. Dit betekent dat de projectcoördinator regelmatig contact heeft met de stagiair over de voortgang, voortgangsverslagen leest en de opleiding adviseert bij de beoordeling van de stagiaire.

WERVING

Studenten worden op drie manieren geworven:

- Via praktijkbureaus van diverse opleidingen (met name sociaal agogische opleidingen).
- Op stagemarkten van diverse sociaal agogische opleidingen.
- Door promotiemateriaal te verspreiden op Hogescholen, universiteiten en studentencafés en door advertenties te plaatsen in studentenblaadjes.

Stagiaires van opleidingen als Pedagogiek, SPH en MWD zoeken meestal een stage via het praktijkbureau dat het stageaanbod beheert. De student kan zich aanmelden door zijn CV met motivatie naar de projectcoördinator te sturen. Wanneer deze sollicitatie aansluit op het gewenste profiel wordt de student uitgenodigd voor een intakegesprek.

INTAKEGESPREK

Tijdens het intakegesprek staan de motivatie en achtergrond van de vrijwilliger/stagiair centraal. Daarnaast krijgt de vrijwilliger/stagiair uitleg over de aanleiding, inhoud en uitvoering van het project. Maatje worden bij project Bijdehand vraagt om veel verantwoordelijkheid en zelfstandigheid.

Tijdens het intakegesprek moet de student aantonen dat hij dit aankan. Wanneer de student geschikt is bevonden moet hij een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) aanvragen. Deze aanvraag wordt ingediend bij de afdeling burgerzaken in de gemeente waar de student staat ingeschreven. De VOG moet binnen 3 tot 5 weken na het intakegesprek in het bezit zijn van de projectcoördinator. De aanvraagprocedure duurt over het algemeen minder dan drie weken.

Voor de doorloop van het project is het belangrijk dat de student de aanvraag snel na het intakegesprek indient. Op basis van het intakegesprek maakt de projectcoördinator een profiel van de student en archiveert dit.

3.3 MAATJESTRAINING

Alle maatjes volgen ter voorbereiding op het traject een training. In deze training staan de volgende doelen centraal:

- De maatjes zijn op de hoogte van de doelstelling en inhoud van project Bijdehand en weten hoe ze deze kennis kunnen inzetten.
- De maatjes weten hoe ze op methodische wijze de eigen kracht en het sociale netwerk rondom het kind kunnen versterken.
- De maatjes zijn zich bewust van de leefwereld, beleving/verwachting van het kind en de rol die zij in gaan nemen.
- De maatjes hebben vertrouwen in hun eigen kunnen in de omgang met het kind en de ouders.
- De maatjes zijn zich bewust van het feit dat ze grenzen moeten stellen en hebben nagedacht over hun eigen grenzen.
- De maatjes zien het belang in van het open bespreken van 'problemen´ met de projectcoördinator.

De training is ontwikkeld door de NJR Trainerspool. De training kan worden aangevraagd via: ericlemain@njr.nl of 030 - 230 35 75.

In de training wordt ook de maatjesovereenkomst ondertekend. Hierin staat wat het maatje van de organisatie kan verwachten en wat de organisatie van het maatje verwacht. Tevens krijgen de maatjes een 'inspiratieboekje' waarin het activiteitenaanbod in de wijk en stad is opgenomen. De koppels moeten ook zelf op zoek gaan naar geschikte buitenschoolse activiteiten. Ideeën over te ondernemen activiteiten kunnen de maatjes met elkaar uitwisselen op een besloten Facebookgroep. De projectcoördinator is beheerder van deze groep en ziet erop toe dat er geen privacygevoelige informatie wordt geplaatst.

3.4 KOPPELING

Een goede match is cruciaal voor een geslaagd traject. De projectcoördinator moet hier dan ook doordachte keuzes in maken. Vaak zijn gevoel en intuïtie leidend bij het koppelen van een kind aan een maatje. Daarnaast zijn raakvlakken zoals overeenkomstige karaktereigenschappen en hetzelfde gevoel voor humor en/of interesses vaak een voorbode voor een succesvolle koppeling. Verder is het belangrijk dat de verwachtingen van het kind en het maatje over het project corresponderen.

Wanneer de projectcoördinator een koppeling heeft gevonden neemt hij telefonisch contact op met het maatje. In dit telefoongesprek wordt het maatje verteld om wat voor een kind het gaat. Omdat het niet de bedoeling is dat het kind na het koppelingsgesprek wordt afgewezen door het maatje wordt benadrukt dat het maatje, aan de hand van de informatie die hij tijdens het telefoongesprek krijgt, een keuze moet maken. Wanneer hij dat wil krijgt het maatje na het telefoongesprek tijd om er over na te denken. Als het maatje aangeeft gekoppeld te willen worden aan het voorgestelde kind maakt de projectcoördinator een afspraak voor het koppelingsgesprek. Het maatje bereidt het gesprek zelf voor en bedenkt wat hij over zichzelf wil vertellen en wat hij wil weten van het kind.

Het maatje en de projectcoördinator gaan samen naar het koppelingsgesprek. Bij het koppelingsgesprek stelt de projectcoördinator de student voor. Daarna neemt het maatje het gesprek over. De projectcoördinator blijft op de achtergrond aanwezig en begeleidt het gesprek indien nodig. Tijdens het koppelingsgesprek maakt het maatje kennis met het kind en de ouders van het kind. Het is belangrijk dat er sprake is van een open sfeer waarin het kind en de ouders de ruimte voelen en krijgen om vragen te stellen.

Daarnaast moeten er heldere afspraken worden gemaakt die door de ouders, het kind, het maatje en de projectcoördinator worden onderschreven. De projectcoördinator neemt hierin het initiatief. Aan het einde van het gesprek vullen het maatje en het kind/ouder een koppelingsformulier in. Hierop staan alle contactgegevens en de afspraken die zijn gemaakt. Dit formulier kan ook worden gezien als een overeenkomst tussen het maatje en het kind.

3.5 TRAJECTINVULLING

In dit hoofdstuk staat beschreven hoe de eerste afspraken tussen het maatje en het kind eruit zien en hoe de toeleiding naar vrijetijdsvoorzieningen wordt georganiseerd.

3.5.1 ACTIVITEITEN

Laagdrempelige activiteiten
Na het koppelingsgesprek kan het traject van start gaan. De eerste drie keer dat het maatje en het kind met elkaar afspreken leren ze elkaar kennen en wordt gekeken of het van beide kanten klikt. Ze ondernemen laagdrempelige activiteiten, bij voorkeur bij het kind thuis zodat ook de ouders van het kind vertrouwd raken met het maatje. Van het maatje wordt verwacht dat hij zich flexibel en toegankelijk opstelt en de kennis en vaardigheden die hij in de training heeft opgedaan inzet. Na drie weken informeert de projectcoördinator bij het maatje, het kind en de ouders hoe het contact verloopt en of er voldoende vertrouwen is om door te gaan.

Voorbeeldactiviteiten
- Koekjes bakken
- Spelletjes doen
- Knutselen
- Voetballen

Horizonverbredende activiteiten
Het maatje neemt het kind mee naar plekken waar hij nog nooit is geweest. Zo maakt het kind kennis met nieuwe plekken, activiteiten en nieuwe situaties.

Voorbeeldactiviteiten
- Bezoek musea
- Bezoek andere stad
- Bezoek theater
- Boswandeling

Activiteitenvoorzieningen

Het maatje brengt het kind op regelmatige basis in aanraking met het activiteitenaanbod van voorzieningen in de wijk, zoals: sportvoorzieningen, buurthuizen, kinderwerk en de bibliotheek. Hierbij brengt het maatje het kind in contact met andere kinderen, sociaal werkers die bij deze voorzieningen werkzaam zijn en betrokken ouders/vrijwilligers. Zo wordt door middel van activiteitenvoorzieningen het sociale netwerk van het kind versterkt en neemt de informele steun rondom het kind toe. Waar mogelijk betrekt het maatje ook de ouders van het kind bij activiteiten die binnen de activiteitenvoorzieningen plaatsvinden.

Om het kind zich goed te laten oriënteren op de mogelijkheden in zijn omgeving is het belangrijk dat het kind met alle activiteitenvoorzieningen in de wijk kennis maakt. Ter ondersteuning hiervoor krijgt het koppel een 'inspiratieboekje' waarin de mogelijkheden kort staan beschreven. Wanneer de drempel om gebruik te maken van activiteitenvoorzieningen in de wijk is verlaagd en het kind zich vertrouwd voelt met de omgeving waarin de activiteiten plaatsvinden, neemt het maatje meer afstand. Het maatje stimuleert dan zelfstandige deelname aan het activiteitenaanbod. Op die manier werkt het maatje toe naar het doel dat het kind na afloop van het traject gebruik blijft maken van voorzieningen in de wijk.

Activiteitenvoorzieningen

- Kinderwerk/jongerenwerk
- Sportwerk
- Culturele voorzieningen
- Bibliotheek

Groepsactiviteiten

Na vier á vijf maanden wordt er een groepsactiviteit georganiseerd waarvoor alle maatjeskoppels bij elkaar komen. Deze activiteit wordt zo opgezet dat de band tussen het kind en het maatje verder wordt versterkt. Door het samenkomen van de koppels, leren deelnemende kinderen en maatjes elkaar kennen en ontstaat er een groepsgevoel. Deze activiteit zorgt ervoor dat de koppels enthousiast en geïnspireerd blijven en versterkt de binding met het project.

Activiteitenvoorbeelden

- Levend stratego
- Zevenloop
- Een quiz
- Knutselen met kosteloos materiaal
  (koppels nemen zelf materiaal mee)
- Pimp m'n maatje (de kinderen verkleden hun maatje)

3.5.2 EIGEN KRACHT ONTWIKKELING

Het maatje zet in op het versterken van de eigen kracht van het kind waardoor hij het vermogen ontwikkelt om zelf positieve sturing te geven aan de eigen ontwikkeling en toekomst. Dit doet het maatje door de ontwikkeling van persoonlijke competenties te stimuleren en de waarden en normen die heersend zijn in de samenleving door middel van voorbeeldgedrag over te brengen. Om dit te bewerkstelligen is het belangrijk dat het maatje adequaat kan communiceren met het kind en dat het kind zich veilig voelt bij het maatje.

Veiligheid

Het maatje moet ervoor zorgen dat het kind zich veilig en geborgen bij hem voelt. Op deze manier kan het kind zich ontspannen en zichzelf zijn. Pas wanneer een kind zich veilig voelt, kan hij zich verder ontwikkelen.

Aanpak

- Het maatje geeft het kind de ruimte om fouten te maken.
- Het maatje bouwt een vertrouwensband op door het kind te accepteren zoals hij is.
- Het maatje geeft het kind exclusieve aandacht.
- Het maatje zorgt voor regelmaat en komt afspraken na.
- Het maatje informeert het kind goed over wat hij kan verwachten.
- Het maatje praat met het kind. Dus niet tegen het kind of over zijn hoofd heen.
- Het maatje stelt heldere grenzen waarbinnen het kind de ruimte krijgt zich te ontwikkelen.

Communicatie

Om een kind zo goed mogelijk bij de eigen ontwikkeling te ondersteunen en te stimuleren is de wijze waarop met het kind wordt gecommuniceerd van groot belang. Het maatje moet met de volgende punten rekening houden:

- Kinderen communiceren veel met hun lichaam.
- Kinderen praten makkelijker over moeilijke/belangrijke onderwerpen tijdens een activiteit.

Gesprekstechnieken

- Gebruik eenvoudige woorden
- Vermijd gesloten en suggestieve vragen
- Rond gesprekken over belangrijke onderwerpen samenvattend af
- Houd rekening met je lichaamslengte en praat zoveel mogelijk op ooghoogte met het kind

Persoonlijke competentie

Het maatje stimuleert de ontwikkeling van persoonlijke competenties van het kind. Onder persoonlijke competentie verstaan we eigenschappen zoals veerkracht, zelfstandigheid, zelfvertrouwen, flexibiliteit, motivatie, volharding en creativiteit en taalvaardigheden.

Aanpak

- Het maatje geeft het kind de ruimte om op ontdekkingstocht te gaan, nieuwe dingen te ontdekken en zich de wereld eigen te maken.
- Het maatje stimuleert het kind veel verschillende activiteiten te ondernemen. Zo ontdekt het kind spelenderwijs de grenzen van zijn eigen 'kunnen en kennen'.
- Het maatje stimuleert het kind zoveel mogelijk activiteiten zelf te bedenken en uit te voeren.
- Het maatje bevordert het zelfvertrouwen van het kind door hem te stimuleren, waarderen en te complimenteren voor, tijdens en na een activiteit.

Overdragen waarden en normen

Het maatje is een rolmodel dat door middel van voorbeeldgedrag waarden en normen overdraagt. Door middel van observatie en nabootsing van dit gedrag neemt het kind deze waarden en normen over en zet ze om in vaardigheden. Het maatje bekrachtigt deze ontwikkeling door positief gedrag aan te moedigen. Op deze manier kan het kind zich de heersende waarden en normen patronen die aanwezig zijn in de samenleving eigen maken.

De verschillende onderdelen die hierboven de revue zijn gepasseerd worden in de training door middel van oefeningen behandeld en overgedragen aan de maatjes.

ONDERSTEUNING

4.1 MONITOREN

Om de kwaliteit te waarborgen is een gedegen monitoring van groot belang. Bij het monitoren van het traject staat de persoonlijke ontwikkeling van het kind en het functioneren van het maatje centraal. Het monitoren vindt op twee manieren plaats. Namelijk door middel van een logboek en twee wekelijkse monitorgesprekken tussen het maatje en de projectcoördinator.

Van elke ondernomen activiteit stuurt het maatje een logboek op naar de projectcoördinator. Hierin reflecteert het maatje op het eigen functioneren en wordt de ontwikkeling van het kind beschreven.

Om de twee weken hebben de projectcoördinator en het maatje contact om aan de hand van de logboeken de voortgang te bespreken. Bij dit gesprek zijn de volgende uitgangspunten voor de projectcoördinator van belang:

- De projectcoördinator leidt het gesprek, verduidelijkt situaties en vat samen.
- Het maatje is deskundig over zichzelf en het traject.
- De projectcoördinator verplaatst zich in het maatje
- De projectcoördinator stimuleert het maatje zelf conclusies te trekken.
- De projectcoördinator neemt een adviserende rol in.

De volgende vragen zijn leidend bij het monitorgesprek:

- Wat hebben jullie de afgelopen twee weken ondernomen?
- Hoe heeft jouw kind deze activiteiten ervaren?
- Wat is je opgevallen in het gedrag van je kind? Kun je een voorbeeld noemen?
- Hoe ben je daar op dat moment mee omgegaan? Ben je hier tevreden over?
- Hoe verloopt het contact met de ouders?
- Op welke wijze heb je de ontwikkeling van je kind gestimuleerd?

Het is van belang dat de projectcoördinator in dit gesprek goed doorvraagt en het maatje aan het denken zet. Het gesprek kan telefonisch plaatsvinden. Het is echter beter om op locatie af te spreken zodat er meer ruimte is voor een open gesprek. Het maatje moet altijd op eigen initiatief een gesprek kunnen aanvragen bij de projectcoördinator. Eens is de anderhalve maand wordt ook contact opgenomen met de ouders van het kind om de voortgang te bespreken. Op die manier blijven ouders betrokken bij het traject.

4.2 TERUGKOMBIJEENKOMSTEN

Gedurende het gehele traject vinden er drie terugkombijeenkomsten plaats. Bij deze terugkombijeenkomsten kunnen maatjes op een informele wijze onderling ervaringen uitwisselen. Omdat de maatjes zeer zelfstandig functioneren, waarderen ze deze bijeenkomsten zeer. In de kaders hiernaast staan enkele vormen die tijdens deze bijeenkomsten kunnen worden toegepast.

CASUSSEN

De maatjes sturen ter voorbereiding op de terugkombijeenkomst een week van tevoren een casus op. In deze casus beschrijft het maatje een situatie waar hij zelf niet uit komt of waar hij niet tevreden was over zijn eigen handelen. In groepjes worden de casussen behandelend. Elk groepje grabbelt enkele casussen die beschreven staan op een kaartje uit een bak. Per casus beantwoorden de maatjes de volgende vragen:

1. Analyseer de situatie. Wat is het achterliggende probleem en waar ligt de oorzaak?
2. Bedenk verschillende aanpakken en wat de gevolgen hiervan zijn.
3. Welke aanpak heeft ieders voorkeur en waarom?

De bevindingen op de vragen worden plenair gepresenteerd.

SPEEDDATEN

De groep wordt in tweeën gesplitst. De ene groep gaat in een kleine cirkel staan met de rug naar elkaar toe. De andere helft van de groep gaat tegenover een persoon uit de cirkel staan zodat iedereen iemand tegenover zich heeft. Vervolgens krijgen ze vijf minuten de tijd om in gesprek te gaan met de persoon die tegenover hen staat. Daarbij zoomen ze in op een aspect van het maatjestraject. De volgende vragen kunnen daarbij worden behandeld:

- Hoe kun je de relatie tussen jou en het kind omschrijven?
- Hoe denk je dat het kind waar je aan gekoppeld bent het ervaart om een maatje te hebben?
- Hoe vind je het zelf om maatje te zijn?
- Wat beteken jij voor het kind waar je aan gekoppeld bent?
- Hoe stimuleer jij de eigen kracht van het kind?
- Welke ontwikkeling zie je bij het kind waar je aan gekoppeld bent?
- Welke rol speel jij in die ontwikkeling?

Na 5 minuten draait de buitenste of binnenste cirkel een slag naar rechts zodat ze weer een nieuw persoon voor zich krijgen.

AFSLUITING

LAATSTE TERUGKOMBIJEENKOMST

De deelnemers worden verdeeld in groepjes. Per maatjestraject worden de volgende vragen behandeld:

- Wat beteken jij voor het kind waar je aan gekoppeld bent?
- Hebben jullie het al over de afsluiting van het traject gehad?
- Wat zou een goede manier zijn om het hier over te hebben?
- Weet je al een leuke laatste activiteit?

VOORTIJDIG STOPPEN

Het kan voorkomen dat maatjestrajecten voortijdig stoppen. Dit kan bijvoorbeeld komen doordat het toch niet klikt tussen het kind en het maatje, door persoonlijke problemen of problemen in het gezin van het kind. Ook kunnen maatjes afhaken met als reden: studiedruk, veranderende studieroosters of privéomstandigheden. Wanneer een maatjestraject stopt is het belangrijk dat dit zorgvuldig wordt afgesloten. De projectcoördinator organiseert een exitgesprek waarin met het maatje, het kind en de ouders wordt besproken waarom het traject stopt. Ook wordt teruggekeken naar het verloop van het traject.

SLOTFASE

De laatste twee maanden van het traject werkt het koppel toe naar het einde. Daarbij staat het verantwoord afsluiten van het traject centraal.

5.1 AFRONDING

Het is van groot belang dat er veel aandacht uitgaat naar het verantwoord afsluiten van het traject. De maatjes moeten worden toegerust om dit zorgvuldig aan te pakken. Het maatje moet voorkomen dat het kind zich op korte of lange termijn in de steek gelaten voelt. Dit zou het positieve effect van het traject teniet kunnen doen. De laatste terugkombijeenkomst staat in het teken van de afsluiting van het traject. De volgende punten zijn belangrijk bij het afscheid nemen.

Het maatje

- Begint op tijd hierover te praten met het kind
- Beseft dat hij belangrijk is geworden voor het kind.
- Maakt een bewuste keuze of hij wel of niet contact wil houden.
- Maakt geen beloftes die hij niet kan waarmaken
- Is eerlijk tegenover het kind over het afscheid – afscheid nemen hoort bij het leven.
- Gaat het afscheid nemen niet uit de weg en maakt het bespreekbaar.
- Legt duidelijk aan het kind uit hoe de afsluiting van het traject eruit gaat zien.
- Benadrukt de positieve kanten van het traject
- Maakt aan het kind duidelijk hoe hij het traject zelf beleefd heeft

Enkele vormen voor de maatjes om het traject samen met het kind af te sluiten zijn:

- Samen een fotoboek maken van alle ondernomen activiteiten
- Cadeautje voor elkaar kopen
- Samen een vriendenboekje maken waar alle belevenissen in staan
- Een leuke/bijzondere laatste activiteit

5.2 SLOTACTIVITEIT

Naast dat het koppel onderling afscheid neemt wordt er samen met activiteitenvoorzieningen in de wijk/stad een feestelijke slotactiviteit georganiseerd waar alle koppels aan deelnemen. Tijdens deze activiteit maken de koppels een 'ontdekkingsreis' langs activiteitenvoorzieningen in de wijk. Ouders worden zoveel mogelijk bij deze activiteit betrokken door hen een actieve rol toe te bedelen.

Tijdens de 'ontdekkingsreis' wordt er een divers beeld aan mogelijkheden in de wijk en stad gepresenteerd. Educatieve, creatieve en sportieve activiteiten behoren tot de mogelijkheden. Voor activiteitenvoorzieningen is het slotevenement een podium om hun aanbod onder de aandacht te brengen.

De projectcoördinator van project Bijdehand kan deze slotactiviteit gebruiken om het project onder de aandacht te brengen bij relevante partners, financiers en professionals die kinderen kunnen doorverwijzen. En tot slot biedt deze dag de gelegenheid alle maatjes te bedanken en in het zonnetje te zetten.

5.3 EVALUATIE

Om project Bijdehand elk jaar te verbeteren moet er worden geëvalueerd. Door middel van de mening van de maatjes kan de kwaliteit van de ondersteuning die ze vanuit de organisatie krijgen worden getoetst. We onderscheiden daarbij organisatorisch en inhoudelijke ondersteuning. De data voor deze evaluatie kunnen door middel van een enquête worden vergaard.

5.4 RESULTATEN

De resultaten die zijn geboekt moeten zo goed mogelijk inzichtelijk gemaakt worden. Dit wordt gedaan door de maatjes een eindverslag te laten maken. In dit verslag komen de volgende vragen/punten terug:

Toeleiding naar activiteitenvoorzieningen

- Van welke activiteitenvoorzieningen is gebruik gemaakt?
- Blijft het kind van deze voorzieningen gebruik maken na afloop van het traject? Waarom denk je dit?
- Hoe heb je het activiteitenaanbod in de stad/wijk ervaren?
- Sluit het aanbod aan op de mogelijkheden en behoeften van het kind waar je aan gekoppeld was?

Eigen kracht ontwikkeling

- Welke persoonlijke competenties heb je gestimuleerd en hoe deed je dat?
- Beschrijf de gedragsverandering die je al dan niet bij het kind hebt waargenomen. Welke rol heb jij daarin gespeeld?
- Beschrijf de gedragsverandering die al dan niet bij de ouders hebt waargenomen. Welke rol heb jij daarin gespeeld?
- Beschrijf het sociale netwerk rondom het kind. Is deze toegenomen in vergelijking met het begin van het traject? Hoe heb jij je daarin opgesteld?
- Beschrijf de invloed die jij hebt gehad op het kind waar je aan gekoppeld was.

Van al deze verslagen maakt de projectcoördinator een eindverslag dat hij deelt met de betrokken partners, subsidiënten en de gemeente. Zo blijft het draagvlak voor het project gewaarborgd.

LITERATUUR

Jehoel-Gijsbers, G. (2009). Kunnen alle kinderen meedoen? Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau (scp-special 32).

Roest, A., A.M. Lokhorst en C. Vrooman (2010). Sociale uitsluiting bij kinderen. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau.

S.A. de Roos, A.E.M. van den Broek, Dr. F. Bucx., E. Kleijnen, A.M.C. Roest (2012). Advies Kinderrechtenmonitor. Den Haag: Sociaal en Cultureel Planbureau

© **NJR · NOVEMBER 2012**
TEKST **JOHAN KRUIP**
E-MAIL **INFO@NJR.NL**